

[Finansministeren.]

Jeg vender mig derefter til den anden Del af Problemet, Spørgsmaalet om Finanslovens Indtægter og Udgifter, saaledes som de ligger nu, og de Forandringer, der maa forventes at foregaa uden Hensyn til ny Lovgivning — det Lovforslag, jeg hidtil har omtalt, drejer sig om de Ting, hvor der foreligger ny Lovgivning.

Finansloven, som den foreligger i Øjeblikket, fremviser et Overskud paa ca. 19 Mill. Kr. Efter anden Behandling her i Folketinget var Overskuddet 12—13 Mill. Kr. Der er senere fremsat en Del Besparelsesforslag, ud over dem der allerede var fremsat tidligere, som nedbringer Udgifterne med ca. 6 Mill. Kr. Der vil ogsaa til tredie Behandling blive fremsat nogle Forslag, som forøger Udgifterne paa adskillige Omraader, og nogle Forslag, som formindsker Indtægterne paa adskillige Omraader, idet Skatteparagraffen er gennemgaaet, med Hensyn til hvad der kunde ventes af Ændringer paa den, med Undtagelse af et enkelt Omraade, som jeg senere skal komme tilbage til.

Resultatet af disse Forslag, som vil blive stillet til tredie Behandling dels med Hensyn til nye Udgifter, dels med Hensyn til eventuelt øgede Indtægter og eventuelt mindskede Indtægter — der har været alle 3 Dele —, giver et samlet Resultat paa ca. 19 Mill. Kr. i Øjeblikket som Overskud paa Finanslovsforslaget. Jeg maa maaske sige, at det ikke vilde have været muligt at frembringe et saadant forholdsvis gunstigt Resultat til tredie Behandling, hvis der ikke allerede, da Finansloven blev forelagt i Efteraaret, havde været foretaget en betydelig Nedsættelse af de Indtægter, man forventede. Altsaa den Indtægtsnedgang i Skatterne, man maatte forudsæ, var i det allervæsentligste budgetteret allerede i Efteraaret. Paa Indtægts- og Formueskatten har jeg kun maattet foretage ganske ringe Nedsættelser; de store Nedsættelser var i Virkeligheden forudsæ allerede i Efteraaret.

Disse 19 Mill. Kr.s Overskud mener jeg maa staa paa Finansloven som Reserve for det, der eventuelt kan regnes at ske af yderligere Nedgang i Indtægterne; og dær er der et Punkt, hvor der er en meget stor Risiko, uden at den kan maales i Øjeblikket. Det er med Hensyn til Toldindtægterne. Den Valutalov, som er vedtaget, giver Mulighed for en meget stærk Begrænsning af Indførselen, og derved, vil man forstaa, ogsaa Mulighed for en betydelig Nedgang i Toldindtægterne. Toldindtægterne er for Tiden budgetteret til nogle og halvfems Mill. Kr., men jeg forudsæ, at denne Valutaordning,

hvis den skal vedblive — og det gaar jeg ud fra —, og hvis den skal haandhæves strengt — det ved jeg ikke noget om —, vil medføre en væsentlig Nedgang i Toldindtægterne.

Men jeg har ikke paa nogen Maade tænkt mig, at den blev saa stor, at den ikke blev rigeligt afbalanceret af det Overskud paa 19 Mill. Kr., som for Tiden foreligger paa Finansloven, saaledes som den behandles i Finansudvalget i Øjeblikket. Jeg mener derfor, man med fuld Ret kan sige, at disse to Ting maa opveje hinanden; hvis der kommer Nedgang i Toldindtægterne, maa den afbalanceres af det Overskud, der findes paa Finansloven i Øjeblikket. Men saa betyder det naturligvis ogsaa, at man ikke kan forudsæ, at dette Overskud kan anvendes paa anden Maade, og det forudsætter jeg heller ikke.

Tilbage af Usikkerhed med Hensyn til Finansloven bliver der saa eet Punkt: det Kurstab, som fremkommer ved Betalingen af Renter og Afdrag paa Statsgælden til Udlandet. Dette Kurstab skyldes Nedgangen i vor Kronens Værdi. Det at forlade den tidligere Pengeværdi hører jo til de Ting, man lidt efter lidt opdager volder Besvær. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at sige her i Rigsdagen, at det viser sig, at der kommer saa mange Ting, som virker modsat i den Henseende. Man tror lige straks, at det udelukkende er Fordele, man faar af at lade Valutaen synke i Værdi, men det viser sig snart, at der kommer mange Ulemper derved; og naar det har været tilstrækkeligt længe, er der mange, der maa mene, at Ulemperne er større end Fordelene, og i alt Fald bliver man klar over, at Fordelene ikke var saa absolutte, som man troede fra Begyndelsen af.

Det er en Kendsgerning, som man maa se i Øjnene, at der skal bruges Midler til Dækning af disse Kurstab. Hvor store de bliver, er der ingen, der kan sige noget om. Jeg har tidligere regnet dem ud til at andrage ca. 14 Mill. Kr., og det svarer omtrent til Kronens nuværende Standpunkt; dog tror jeg, at det i Øjeblikket er lidt mindre, idet Kronens Værdi er steget lidt i den sidste Uges Tid; den synes i Øjeblikket at have en svagt stigende Tendens. Hvis Kroneværdien stiger, vil det betyde, at der bliver mindre Brug for Penge til Dækning af dette Kurstab; men jeg har ment, at man ikke kunde behandle Finansloven til Ende, uden at man i Rigsdagen havde klaret sig, hvorledes et saadant eventuelt Kurstab skulde dækkes.

Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at